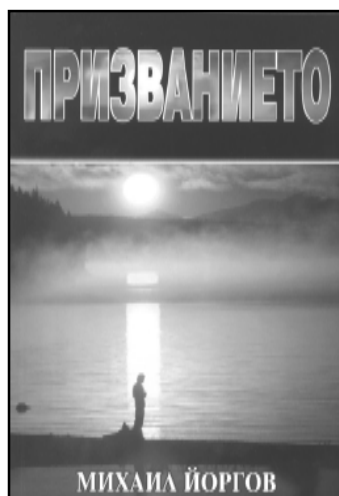

ТРИЛОГИЯТА НА ПАСТОР ЙОРГОВ СЕ ПРИЕМА ДОБРЕ

Представяме част от рецензията на третата му книга

репваща и се радва на все повече последователи. Укрепването и въздигането й не е поднесено директно или изречено като констатация. Михаил Йоргов избягва да говори пряко за това, изразява го с художествени средства.

Книгата е изградена изцяло от примери, които имат целителна сила. Читателят сам ще усети тяхното облагородяващо въздействие. Не зная дали за в бъдеще трилоги-

ята ще се превърне в тетралогия, това зависи от нейния автор. Сигурно има още много да се сподели, но и от това, което е направено досега, а то е наистина значимо дело, се открояват генерални изводи, до които ние, вече познаващите тези книги и тяхната въздействаща сила, стигаме. Божието Слово трябва да се разнася и да се проповядва непрекъснато, искрено и всеотдайно, със

същата ревност и днес, както са го проповядвали апостолите преди две хиляди години. Защото пораженията в духовността на хората, които нанесе тоталитарната система, са големи и последствията са тежки, а понякога и трудно преодолими. Това е разбрал Михаил Йоргов, а, според написаното от него в „Борба и победа“, са разбрали и служителите от Църквата на адвентистите

от седмия ден и са тръгнали по пътя на апостолите - да проповядват Божието Слово, а не да очакват хората сами да ги потърсят. В това откриваме едно от същностните значения на „Борба и победа“, а и в предишни книги - онези, за които Божието Слово е начин на живот, на мислене, на чувстване, да не го пазят само за себе си, в името на собственото си спасение от греха, а да отиват при ближните си и да им помагат и те да се спасят. Авторът го е направил талантиливо, сърдечно, с емоционално въздействие в книгата, която ни превръща в свидетели на онези усилия, на онова себеотрицание, с което Михаил Йоргов е участвал и навярно продължава да участва в борбата между неверието и вярата. Начинът, по който той пресъздава преживяванията си,

същността на пасторската си дейност, белязана с труд и смирение, с грижа за Божието паство, е трогателен. Онова, което споделя, прониква в сърцето и душата, защото молитвите към Бога да му даде просветление, за да изпълни по най-добрия начин мисията си, са чути. Тайната на духовното израстване на всеки проповедник и на успеха му да доведе хората при нозете на Исус, спомената в края на книгата, се крие в неговата вяра, смирение, посвещение и трудолюбие □ качества, които се отнасят изцяло и за автора Михаил Йоргов. Вярвам, че и занапред Бог ще го подкрепя в просветителската му мисия както на проповедник, така и на писател. И че ще му даде сили да напише и други възбудяващи книги, за да продължава да отваря очите на все още незрящите.

Благовеста Касабова,
литературен критик

ДУХОВНОСТТА ДНЕС

ДУХОВНОСТТА – ДА ПРАВЯ ТОВА, КОЕТО СЪМ

Темата за духовността в постмодерния ни свят продължаваме с мнения на читатели. Пишете ни!

Коренът на думата „духовност“ - „дух“ - в Библията означава „дъх“, „дихание“. Вярно е, че дихането е един от най-очевидните признаци за живот, но тази дума носи много по-голям заряд.

Духът е Божието присъствие в нас (Пр. 20:27), без което сме като „спящата баба“ от играта. По някакъв непостижим за сетивата ни начин Святият Дух си построява дом в нашето тяло, който, макар и често да е негостоприеман към Него, все пак Му дава възможност да поддържа връзка с нас.

В този смисъл духовността е видим израз на Божието присъствие в човека. За духовните хора Павел казва, че „живеят по Дух“, „ходят по Дух“, имат „кротък дух“ (Гал. 5:25-6:1). Според него пак същият Дух ги учи на духовните неща и на правилна преценка (1 Кор. 2:13-15). Но най-показателното му изявление откриваме в стих 16:

„А ние имаме ум Христов“. Представяте ли си, някак си чрез действието на Божия Дух и поради „живенето Му“ в нас можем да мислим с подобни на Божиите мисли, да имаме преценка, подобна на Божията, да изпитваме чувства, подобни на Божиите. Според мен няма по-висша духовност от тази.

Духовността е видим израз на Божието присъствие.

След като духовността означава изпълненост с Божия Дух и живот по Дух, тя трябва да има неоспорима външна изява. Духовността е дар и като такъв неизбежно ще носи

чертите на източника си. Това не е просто особеност или черта на характера. Тя всъщност е структурата (външното поведение), чрез което се проявява същността (Божие присъствие). С други думи действията на един човек (респективно духовността му) показват колко „километра“ от своята лична територия (т. е. от същността си - дух, душа и тяло) той е предоставил за разполагане на Божието присъствие в него.

Да си направим един бърз

измерване на духовността.

Отговорете с „да“ или „не“ възможно най-открито и самокритично на следния въпрос: наблюдавате ли в поведението си следните характеристики, типични за източника на духовния живот (Гал. 5:22)?:

любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милост, милосърдие, кротост, себеобуздание

Според такъв един тест духовността обхваща всеки аспект на личността - мислите, чувствата, тялото, морала, общуването и т. н. По тази причина тя не може да бъде статична величина - може да расте или да намалява. Ще расте (това е поведението), ако умът ни все повече мисли като Божия ум (същността), а ще намалява, ако мислите ни не приличат на

Божиите, т. е. ако сме в изкуствения плен на самовлюбеността и егоизма.

Как да станем духовни?

Да оставим един от най-големите професори по богословие да ни даде съвет: „И така, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като свое **духовно служение**. И недейте се съобразява с този век, но **се преобразявайте чрез обновяването на ума си**, за да познаете от опит какво е **Божията**

воля - това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.“ (Римл. 12:1, 2) Можем да постигнем духовност само чрез правилно мислене за Бога, за себе си и поведението си: Бог **може** да ни промени, ако **повярваме** в това наистина, и тогава ще вземем правилните решения за **правилните действия** всеки миг от живота си. Нали имаме „ум Христов“?

Йорданка Димитрова,
гр. Велико Търново

тест за